

FOB 2018-33

**En kommune havde
begået væsentlige
sagsbehandlingsfejl
i fire sager om
hjemgivelse af
anbragte børn og unge**

Resumé

7. november 2018

Ombudsmanden undersøgte en kommunes sagsbehandling i fire sager om hjemgivelse af anbragte børn og unge. Sagerne var tilfældigt udvalgte stikprøver blandt i alt 12 sager om hjemgivelse inden for en nærmere angiven periode.

Forvaltningsret

114.3

114.4

114.5

Det var ombudsmandens opfattelse, at kommunens sagsbehandling samlet set havde været meget kritisabel.

1146.1

115.3

Det skyldtes, at kommunen i ingen af de fire sager sås at have revideret børnenes og de unges handleplan og angivet den videre indsats i forbindelse med hjemgivelsen eller at have afholdt børnesamtaler om hjemgivelsen med børnene og de unge, inden kommunen traf afgørelse om at hjemgive dem.

11.9

25.9

Derudover sås kommunen ikke i de tre sager, hvor børnene og de unge var fyldt 12 år, at have meddelt afgørelsen om hjemgivelse til børnene og de unge. Efter ombudsmandens opfattelse burde afgørelsen have været meddelt børnene og de unge skriftligt – eller meget hurtigt efter været bekræftet skriftligt over for dem – og i overensstemmelse med forvaltningslovens §§ 22-25 have været ledsaget af en begrundelse og en klagevejledning.

I to afgørelser om hjemgivelse havde kommunen ikke begrundet afgørelserne tilstrækkeligt over for børnenes og de unges forældre. Kommunen havde heller ikke orienteret børn og unge-udvalget i overensstemmelse med servicelovens regler i forbindelse med hjemgivelse af en ung, der var anbragt uden samtykke.

Overordnet set gav ombudsmandens gennemgang af sagerne anledning til generel bekymring i forhold til kommunens behandling af sager om hjemgivelse.

Ombudsmanden bad derfor kommunen om at orientere ham om, hvordan kommunen fremover ville sikre sig, at hjemgivelsessager blev behandlet i overensstemmelse med lovgivningen og det, der var anført i ombudsmandens redegørelse.

På baggrund af sagens karakter fandt ombudsmanden anledning til at orientere kommunalbestyrelsen om sagen. Da spørgsmålene i sagen kunne være generelt relevante i sager om hjemgivelse, valgte ombudsmanden også at orientere Ankestyrelsen og Kommunernes Landsforening om sin redegørelse.

(Sag nr. 17/00750)

I det følgende gengives ombudsmandens udtalelse om sagen, efterfulgt af en sagsfremstilling:

Ombudsmandens udtalelse

1. Sagens baggrund

I november 2016 modtog jeg en henvendelse fra 3 medlemmer af Randers Byråd om Familieafdelingen i Randers Kommune, herunder om kommunens "Handlingsplan for økonomisk stabilisering af Familieområdet 2.0".

Den 7. marts 2017 skrev jeg til de pågældende, at jeg havde besluttet ikke at gå nærmere ind i selve handlingsplanen. Jeg lagde vægt på, at det fremgik af pkt. 4.0 i handlingsplanen, at "[d]e overordnede principper for at gennemføre ændringer i de enkelte sager er, at ændringerne sker inden for rammerne af lovgivningen på området, og at de er fagligt forsvarlige at gennemføre (...)".

Jeg bad dog samtidig Randers Kommune om medio juni 2017 at sende mig en oversigt over sager, hvor kommunen i perioden fra 1. januar 2017 til 1. juni 2017 havde truffet afgørelse om hjemgivelse af anbragte børn og unge.

Den 16. juni 2017 sendte kommunen mig en oversigt over 12 sager om hjemgivelse.

Af de 12 sager udvalgte jeg som stikprøve 4 sager. Jeg bad den 29. juni 2017 om at få tilsendt en række akter i disse 4 sager. Jeg bad senere kommunen om yderligere sagsakter og om at udtale sig om flere forhold i forbindelse med sagerne. Jeg henviser til sagsfremstillingen nedenfor.

2. Afgørelserne om hjemgivelse

2.1. Retsgrundlaget

En kommune kan beslutte, at et barn eller en ung skal anbringes uden for hjemmet med eller uden samtykke fra forældremyndighedsindehaveren. Det følger af § 52, stk. 3, nr. 7, og § 58, stk. 1, jf. § 52, stk. 3, nr. 7, i serviceloven (nu lovbekendtgørelse nr. 1114 af 30. august 2018).

Et anbringelsessted kan efter servicelovens § 66, stk. 1, bl.a. være en plejefamilie, et opholdssted eller en døgninstitution.

En anbringelse uden for hjemmet skal ophøre, når formålet med anbringelsen er nået, når anbringelsen ikke længere opfylder sit formål, eller når den

unge fylder 18 år, jf. servicelovens § 68, stk. 1. Fra det fyldte 18. år kan der dog etableres efterværn, jf. servicelovens § 76.

Et anbragt barn eller en anbragt ung kan først hjemgives, efter at kommunen har truffet afgørelse om hjemgivelse og om hjemgivelsesperiodens længde. I særlige tilfælde kan kommunen beslutte, at der ikke skal være en hjemgivelsesperiode, jf. servicelovens § 68, stk. 2.

Forældremyndighedsindehaveren kan indbringe kommunens afgørelse om hjemgivelse og hjemgivelsesperiode for Ankestyrelsen efter servicelovens § 166.

Endvidere kan barnet eller den unge, der er fyldt 12 år, indbringe kommunens afgørelse om hjemgivelse og hjemgivelsesperiode for Ankestyrelsen. Det er fastsat i servicelovens § 167, stk. 1, nr. 3.

Klage over en afgørelse om hjemgivelse og hjemgivelsesperiode har opsættende virkning. Det fremgår af § 72, stk. 2, 1. pkt., i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område (nu lovbekendtgørelse nr. 1064 af 21. august 2018).

Af Ankestyrelsens principafgørelse nr. 76-16 om hjemgivelse fremgår det bl.a., at kommunen altid skal træffe afgørelse om hjemgivelse og om hjemgivelsesperiodens længde, inden et barn eller en ung hjemgives, at kommunens sagsbehandling i forbindelse med en hjemgivelse skal afspejle, at der er indhentet de nødvendige oplysninger, og at kommunen på dette grundlag skal foretage en faglig vurdering af, om barnets eller den unges trivsel og udvikling fremover i det væsentlige vil kunne varetages af forældremyndighedsindehaveren.

Det fremgår endvidere, at kommunen i en afgørelse om hjemgivelse skal tage stilling til, om anbringelsesgrundlaget ikke længere eksisterer, og at en afgørelse om hjemgivelse er ubegrundet, hvis den ikke belyser, hvorfor der ikke længere er et anbringelsesgrundlag.

2.2. Afgørelser i de konkrete sager

De sager, som jeg stikprøvevis har udvalgt, er 4 sager, hvor Randers Kommune i perioden fra 1. januar 2017 til 1. juni 2017 har truffet afgørelse om hjemgivelse af de anbragte børn og unge.

I 2 af sagerne (A og B) er der tale om hjemgivelse af unge, der har været anbragt uden for hjemmet uden forældremyndighedsindehaverens samtykke. I de 2 andre sager (C og D) er anbringelsen sket med samtykke.

Jeg har besluttet ikke at tage stilling til indholdet af afgørelserne om hjemgivelse og den iværksatte støtte i den forbindelse. Jeg har således ikke forholdt mig til, om det var korrekt, at Randers Kommune traf afgørelse om hjemgivelse i de 4 sager, ligesom jeg ikke har forholdt mig til, om der er givet den nødvendige og relevante støtte i forbindelse med hjemgivelserne.

Det skyldes bl.a., at jeg ifølge reglerne for ombudsmandens arbejde kun i begrænset omfang kan tage stilling til afgørelser, der helt eller delvist bygger på en særlig fagkyndig viden – eksempelvis socialfaglig, lægefaglig, psykologisk eller pædagogisk viden. Jeg har således som ombudsmand ikke den fagkundskab, som er nødvendig for at kontrollere, om myndighedernes fagkyndige vurderinger er rigtige.

På baggrund af det materiale, som jeg har modtaget til gennemsyn, og kommunens udtalelser har jeg valgt at fokusere på flere forhold vedrørende kommunens sagsbehandling. Det drejer sig om handleplaner, børnesamtaler samt afgørelsernes meddelelse, begrundelse og klagevejledning.

3. Handleplaner

3.1. Retsgrundlaget

Ifølge servicelovens § 140, stk. 1, skal kommunen udarbejde en handleplan, inden der træffes afgørelse om foranstaltninger (jf. bl.a. lovens § 52) over for barnet eller den unge. Betyder hensynet til barnet eller den unge, at man ikke kan afvente udarbejdelsen af en handleplan, er en kortfattet angivelse af formålet med foranstaltningen dog tilstrækkelig. Det påhviler da kommunen snarest muligt og senest inden 4 måneder at opstille en handleplan.

Handleplanen skal angive formålet med indsatsen, og hvilken indsats der er nødvendig for at opnå formålet, jf. servicelovens § 140, stk. 3.

Ifølge servicelovens § 70, stk. 1, skal kommunen, senest 3 måneder efter at der er iværksat en foranstaltning over for barnet eller den unge, vurdere, om indsatsen skal ændres, og om handleplanen, jf. § 140, skal revideres. Kommunen skal herefter med højst 6 måneders mellemrum foretage en sådan vurdering. En afgørelse om revision af handleplanen træffes så vidt muligt med samtykke fra forældremyndighedsindehaveren og den unge, der er fyldt 15 år.

Forud for hjemgivelse af et anbragt barn eller en anbragt ung skal kommunen revidere handleplanen og angive den videre indsats i forbindelse med hjemgivelsen. Det er fastsat i servicelovens § 68, stk. 11, 1. pkt.

Formålet med at revidere handleplanen forud for en hjemgivelse er at forhindre, at børn og unge hjemgives, før der er taget stilling til det videre forløb. En revision af handleplanen betyder således, at der bliver lagt en plan for barnets eller den unges videre forløb. Det vil sige en plan for bl.a. skolegang, eventuelle fritidsaktiviteter og eventuelle nødvendige tiltag, der skal støtte barnet, den unge eller familien i tiden efter hjemgivelsen.

Handleplanen skal så vidt muligt revideres i samarbejde med barnet eller den unge og forældremyndighedsindehaveren. Jeg henviser til pkt. 611 i vejledning nr. 9007 af 7. januar 2014 om særlig støtte til børn og unge og deres familier.

3.2. Handleplaner i de konkrete sager

Ved brev af 5. december 2017 sendte Randers Kommune mig handleplaner for de 4 børn og unge.

Ved brev af 13. april 2018 sendte kommunen mig yderligere handleplaner og udtalte sig om spørgsmålet om revision af handleplanerne, inden børnene og de unge blev hjemgivet.

3.2.1. Det fremgår heraf bl.a., at der for **D** blev truffet afgørelse om hjemgivelse den 12. januar 2017 med virkning fra den 31. januar 2017.

D's handleplan blev opdateret den 14. december 2016, men ifølge kommunen er indholdet af den opdaterede handlingsplan identisk med hendes handleplan fra 29. september 2015. Det er alene rådgiverens underskrift, der er ændret. Kommunen mener derfor, at det er sandsynligt, at handleplanen blot er genereret på ny uden reelt at være opdateret.

Randers Kommune ses ikke at have sendt mig kopi af handleplanen af 14. december 2016 for D.

På baggrund af kommunens oplysninger om, at D's handleplaner af henholdsvis 29. september 2015 og 14. december 2016 er identiske, og at det alene er rådgiverens underskrift, der er ændret, må jeg lægge til grund, at hendes handleplan ikke i overensstemmelse med servicelovens § 68, stk. 11, er blevet revideret forud for hjemgivelsen.

3.2.2. **C** blev hjemgivet den 1. juni 2017. Ifølge de indsendte akter reviderede kommunen handleplanen for ham den 22. februar 2017 og traf samme dag afgørelse om hjemgivelse med en hjemgivelsesperiode (inden 6 måneder). Det skete, i forbindelse med at C's mor trak sit samtykke til anbringelsen tilbage.

Den reviderede handleplan tog imidlertid udgangspunkt i, at C fortsat boede hos plejefamilien, og ikke i den videre indsats i forbindelse med den kommende hjemgivelse.

Handleplanen blev først revideret igen den 26. juni 2017. Da C blev hjemgivet den 1. juni 2017, blev handleplanen således ikke revideret forud for hjemgivelsen med angivelse af den videre indsats i forbindelse hermed.

3.2.3. I den oversigt, som kommunen sendte til mig den 16. juni 2017, er det anført, at **B** blev hjemgivet den 1. marts 2017. I udtalelsen til mig af 13. april 2018 har kommunen imidlertid oplyst, at hun blev hjemgivet den 23. januar 2017.

I udtalelsen til mig af 5. december 2017 anførte Randers Kommune, at der ikke i sagen sås at være en opdateret handleplan forud for hendes hjemgivelse. Kommunen sendte mig samtidig en kopi af den seneste handleplan af 17. juli 2017.

I udtalelsen af 13. april 2018 har kommunen fastholdt, at der ikke forud for hjemgivelsen blev lavet en handleplan. Samtidig oplyste kommunen dog, at der "i forbindelse med" hjemgivelsen var udarbejdet en handleplan, og kommunen sendte mig en handleplan af 1. marts 2017.

Handleplanen af 1. marts 2017 omtaler udækkede behov og opstiller nogle mål, men ses ikke at være udarbejdet med fokus på en kommende hjemgivelse. Dette understøttes af, at B's hjemgivelse efter det oplyste fandt sted den 23. januar 2017.

På baggrund af oplysningerne lægger jeg til grund, at der ikke, inden B blev hjemgivet, blev udarbejdet en revideret handleplan med angivelse af den videre indsats i forbindelse med hjemgivelsen.

3.2.4. **A** blev hjemgivet den 10. januar 2017. Randers Kommune har i udtalelsen til mig af 13. april 2018 oplyst, at det fremgår af DUBU (det elektroniske dokumenthåndteringssystem), at hans handleplan blev revideret den 5. september 2016 og den 28. februar 2017.

Kommunen har sendt mig handleplanen af 5. september 2016. Den ses ikke at være udarbejdet med fokus på en kommende hjemgivelse.

Kommunen ses ikke at have sendt mig kopi af den reviderede handleplan af 28. februar 2017. Derimod har kommunen sendt mig kopi af en revideret handleplan, der er udarbejdet den 27. maj 2017.

På baggrund af kommunens udtalelse må jeg lægge til grund, at der ikke, inden A blev hjemgivet den 10. januar 2017, blev udarbejdet en revideret handleplan med angivelse af den videre indsats i forbindelse med hjemgivelsen.

3.2.5. På baggrund af oplysningerne ovenfor ses kommunen i ingen af de 4 sager forud for hjemgivelsen at have revideret handleplanen og angivet den videre indsats i forbindelse med hjemgivelsen.

4. Børnesamtaler

4.1. Retsgrundlaget

Efter servicelovens § 46, stk. 3, skal barnets eller den unges synspunkter altid inddrages med passende vægt i overensstemmelse med alder og modenhed i forbindelse med afgørelser om særlig støtte til børn og unge.

Inden en kommune træffer afgørelse om ophør af bl.a. en anbringelse uden for hjemmet (servicelovens § 68), skal der finde en samtale sted med barnet eller den unge herom. Det fremgår af servicelovens § 48.

Samtalen kan undlades, hvis der umiddelbart forinden er gennemført en samtale med barnet eller den unge ved gennemførelse af en børnefaglig undersøgelse. Samtalen kan desuden undlades, i det omfang barnets modenhed eller sagens karakter i afgørende grad taler imod samtalens gennemførelse.

Kan samtalen ikke gennemføres, skal barnets holdning til den påtænkte afgørelse søges tilvejebragt.

Af vejledning nr. 9007 af 7. januar 2014 om særlig støtte til børn og unge og deres familier fremgår bl.a. følgende:

”283. Formålet med samtalen med barnet eller den unge er for det første, at den myndighed, som skal træffe afgørelse i sagen – typisk kommunen – får et førstehåndskendskab til det barn eller den unge, som sagen drejer sig om. Der kan således gå væsentlige oplysninger tabt, hvis sagsbehandleren ikke selv taler med barnet eller den unge. For det andet er det vigtigt, at der bliver taget hensyn til barnets eller den unges egen opfattelse af situationen. Samtalen skal derfor klarlægge barnets eller den unges egen holdning til den påtænkte afgørelse.

...

284. Samtalen med barnet eller den unge skal ske på en kvalificeret og respektfuld måde. Det er centralt, at kommunen gør sig tilstrækkelige

anstrengelser for at finde frem til barnets eller den unges egen mening i sagen, og derfor skal mødet foregå så afslappet, roligt og så tillidsvækkende som overhovedet muligt.

Særligt for mindre børn skal samtalen foregå på en måde, der er afpasset barnets alder, modenhed og sagens art. Det er vigtigt, at barnet ikke sættes i situationer, som det ikke kan overskue og ikke har forudsætninger for at tage stilling til.

...

Kommunalbestyrelsen skal vejlede barnet eller den unge om, at der kan være mulighed for at have en bisidder som personlig støtte under samtalen. (...)

...

287. Udgangspunktet er, at myndigheden har pligt til at afholde samtale med alle børn og unge – uanset deres alder. Samtalen kan dog undlades, hvis der umiddelbart forinden er gennemført en samtale med barnet eller den unge ved gennemførelse af en børnefaglig undersøgelse, jf. § 50. (...)

...

Der kan forekomme situationer, hvor det af hensyn til barnet ikke er hensigtsmæssigt at gennemføre samtalen. Dette kan f.eks. være tilfældet, hvis en samtale vil stille barnet i en urimelig presset situation. I disse sager skal der foretages en konkret vurdering af, om hensynet til barnet eller den unge i afgørende grad taler imod, at barnet eller den unge høres eller inddrages. Der skal ved denne vurdering ikke tages udgangspunkt i, hvorvidt 'det nytter noget' at høre barnet eller den unge – men alene i om barnets situation tilsiger, at høring og inddragelse bør undlades.

Barnet eller den unge har naturligvis ret til at afslå at udtale sig. Hvis barnet eller den unge ikke ønsker at udtale sig, vil oplysninger herom opfylde lovens krav om, at der skal finde en samtale sted.

Såfremt der ikke gennemføres en samtale med barnet eller den unge, skal dette fremgå af sagen med en konkret begrundelse for, hvorfor samtalen ikke har fundet sted. Samtidig bør myndigheden forsøge at afdække barnets eller den unges holdning til den påtænkte foranstaltning på anden vis. Dette kan f.eks. ske ved at tale med personer i barnets eller den unges netværk, som det har en fortrolighed med eller ved at se på tidligere oplysninger i sagen.

...

288. (...)

Hvis der ikke gennemføres en samtale med barnet eller den unge, lægger Ankestyrelsen vægt på, at der foreligger en konkret begrundelse for, hvorfor samtalen ikke er gennemført, og at der ikke alene henvises generelt til f.eks. barnets alder.

Ankestyrelsen har derudover påpeget, at det følger af den almindelige notatpligt, at der skal udarbejdes et særskilt notat om samtalen. Dette notat skal bl.a. indeholde oplysninger om tidspunktet for og indholdet af samtalen. Ankestyrelsen lægger således vægt på, at der i sagen foreligger dokumentation for, at der er blevet afholdt en egentlig samtale med barnet eller den unge før afgørelsen, og at der ikke blot henvises til, at der løbende har været ført samtaler med barnet eller den unge.”

4.2. Børnesamtaler i de konkrete sager

Inden en kommune træffer afgørelse om ophør af bl.a. en anbringelse uden for hjemmet (servicelovens § 68), skal der som nævnt under pkt. 4.1 finde en samtale sted med barnet eller den unge herom. Det fremgår af servicelovens § 48.

Af vejledning nr. 9007, jf. pkt. 4.1 ovenfor, fremgår det, at udgangspunktet er, at myndigheden har pligt til at afholde en børnesamtale med alle børn og unge – uanset deres alder.

Det fremgår endvidere, at hvis der ikke gennemføres en samtale med barnet eller den unge, skal dette fremgå af sagen med en konkret begrundelse for, hvorfor samtalen ikke har fundet sted, og der må ikke alene henvises generelt til f.eks. barnets alder.

Der skal ifølge vejledningen udarbejdes et særskilt notat om samtalen med oplysninger om tidspunktet for og indholdet af samtalen. Notatet er dokumentation for, at der er blevet afholdt en egentlig samtale med barnet eller den unge før afgørelsen. Der kan således ikke blot henvises til, at der løbende har været ført samtaler med barnet eller den unge.

4.2.1. C blev hjemgivet den 1. juni 2017. Ifølge Randers Kommunes udtalelse til mig af 13. april 2018 blev der den 19. september 2016 afholdt en børnesamtale med ham, hvor der blev talt om, at han muligvis skulle hjemgives. Så vidt jeg kan forstå ud fra notatet fra samtalen, var det sagsbehandlerens vurdering, at den på daværende tidspunkt (...) -årige dreng ikke var i stand til at give udtryk for sin holdning til en hjemgivelse.

Der er ikke oplysninger om flere forsøg på børnesamtaler om hjemgivelsen, inden C godt 8 måneder senere blev hjemgivet.

Jeg har dog noteret mig, at kommunen den 14. juni 2017 – 14 dage efter hjemgivelsen – gennemførte en børnesamtale. På baggrund af notatet fra samtalen må jeg imidlertid forstå, at samtalen skete på foranledning af Ankestyrelsen og med henblik på at se, hvorledes C havde det efter hjemgivelsen.

4.2.2. Randers Kommune har i udtalelsen af 13. april 2018 til mig oplyst, at det ikke fremgår af D's sag, at der blev afholdt en børnesamtale med hende forud for afgørelsen om hjemgivelse den 31. januar 2017.

4.2.3. A blev hjemgivet den 10. januar 2017. Ifølge kommunens udtalelse af 13. april 2018 blev der afholdt et statusmøde den 5. december 2016 og et afslutningsmøde den 16. januar 2017. Kommunen har samtidig oplyst, at samtalerne ikke er registreret som børnesamtaler, men blot som møde/samtale. Det fremgår heller ikke af notaterne om møderne, at der var tale om børnesamtaler, herunder børnesamtaler med fokus på hjemgivelsen.

På trods af kommunens oplysninger i udtalelsen til mig fremgår det imidlertid af den reviderede handleplan af 27. maj 2017 (jf. pkt. 3.2.4 ovenfor), at der blev holdt en børnesamtale med A den 16. januar 2017, dvs. på tidspunktet for det nævnte afslutningsmøde.

Uanset om der skulle være tale om en børnesamtale (og ikke et afslutningsmøde) den 16. januar 2017, bemærker jeg, at A ifølge kommunens oplysninger til mig allerede var hjemgivet på dette tidspunkt.

4.2.4. B blev ifølge Randers Kommunes oplysninger hjemgivet den 23. januar 2017.

Randers Kommune har i sin udtalelse af 13. april 2018 anført, at kommunen den 15. december 2016 holdt en børnesamtale med B som led i opfølgningen på hendes anbringelse. Det fremgår ikke af notatet om samtalen, at spørgsmålet om eventuel hjemgivelse blev drøftet.

Kommunen har den 28. august 2017 sendt mig en tidslinje over B's sagsforløb. Jeg forstår, at tidslinjen blev udarbejdet i juli 2017 til brug for Ankestyrelsens behandling af en underretning vedrørende B.

I tidslinjen har kommunen ud for den 15. december 2016 skrevet, at hun havde et ønske om hjemgivelse så hurtigt som muligt, at det var kommunens socialfaglige vurdering, at anbringelsen havde "meget lidt positiv effekt", og at

det blev vurderet, at der skulle arbejdes på en hjemgivelse med en god udslningsplan.

Det fremgår endvidere af kommunens udtalelse, at B i januar 2017 deltog i en samtale/et netværksmøde (som ifølge kommunen formentlig fandt sted den 10. januar 2017) med bl.a. sin sagsbehandler og sin mor som opfølgning på, at hun var rømmet fra sit opholdssted. B's holdning til den påtænkte hjemgivelse fremgår ikke af notatet vedrørende denne samtale.

Jeg er opmærksom på, at B ved tidligere lejligheder havde tilkendegivet et ønske om at bo hos sin mor igen. Jeg mener imidlertid ikke, at det af de foreliggende oplysninger kan konstateres, at der har fundet en egentlig børnesamtale sted forud for hjemgivelsen.

4.2.5. På baggrund af det anførte ses Randers Kommune i ingen af de 4 sager at have afholdt børnesamtaler om den forestående hjemgivelse med børnene og de unge, inden kommunen traf afgørelse om at hjemgive dem.

5. Afgørelsernes meddelelse, begrundelse og klagevejledning

5.1. Retsgrundlaget

5.1.1. Meddelelse – skriftlighed

Inden et anbragt barn eller en anbragt ung hjemgives, skal kommunen have truffet en afgørelse om hjemgivelse og om hjemgivelsesperiodens længde.

Afgørelsen skal meddeles til forældremyndighedsindehaveren og til barnet eller den unge, der er fyldt 12 år.

Forældremyndighedsindehaveren og barnet eller den unge, der er fyldt 12 år, kan indbringe kommunens afgørelse om hjemgivelse og hjemgivelsesperiode for Ankestyrelsen. Jeg henviser til pkt. 2.1 ovenfor.

Der er ikke nogen almindelig regel om, at forvaltningsafgørelser skal meddeles skriftligt. Dette følger bl.a. forudsætningsvis af reglerne i §§ 22-23 i forvaltningsloven (lovbekendtgørelse nr. 433 af 22. april 2014), hvorefter der kan kræves en efterfølgende skriftlig begrundelse for mundtlige afgørelser.

Det følger imidlertid af god forvaltningsskik, at en mundtligt meddelt afgørelse, der er byrdefuld for adressaten, bør bekræftes skriftligt, og at særligt indgribende afgørelser efter omstændighederne bør meddeles skriftligt. Jeg kan i den forbindelse f.eks. henvise til Niels Fenger mfl., Forvaltningsret (2018), s. 628 ff., Sten Bønsing, Almindelig Forvaltningsret, 3. udgave (2013),

s. 248 ff., Steen Rønsholdt, Forvaltningsret – Retssikkerhed – Proces – Sagsbehandling, 5. udgave (2018), s. 491 ff., Karsten Revsbech mfl., Forvaltningsret, Sagsbehandling, 7. udgave (2014), s. 295 ff., og Niels Fenger, Forvaltningsloven med kommentarer (2013), s. 604 ff. – alle med henvisninger til ombudsmandspraksis.

Jeg henviser endvidere til overblik #10 om begrundelse i Myndighedsguiden på www.ombudsmanden.dk.

Jeg har tidligere udtalt, at en afgørelse om at ændre et barns anbringelsessted må anses for at være af så indgribende betydning, at afgørelsen i overensstemmelse med god forvaltningsskik bør meddeles skriftligt til barnet – eller i hvert fald meget hurtigt efter bekræftes skriftligt over for barnet. Jeg henviser til min udtalelse af 23. september 2016 (s. 5), der er offentliggjort på ombudsmandens hjemmeside www.ombudsmanden.dk i forbindelse med ombudsmandens nyhed af 7. oktober 2016:

http://www.ombudsmanden.dk/find/nyheder/alle/unges_ret_til_at_klage/

Efter min opfattelse gør tilsvarende hensyn sig gældende ved afgørelser om hjemgivelse af et anbragt barn eller en anbragt ung, også selv om barnet eller den unge umiddelbart tilkendegiver at være enig i hjemgivelsen eller måske ligefrem har tilkendegivet et ønske om hjemgivelse.

Spørgsmålet om hjemgivelse er af så stor betydning for barnets eller den unges tilværelse og muligheder, at det efter min opfattelse er bedst stemmende med god forvaltningsskik, at barnet eller den unge, der er over 12 år, modtager en skriftlig afgørelse, eller at afgørelsen meget hurtigt efter bekræftes skriftligt over for barnet eller den unge.

En afgørelse om hjemgivelse skal indeholde oplysninger om, hvorfor det vurderes, at anbringelsen skal bringes til ophør. Heri indgår oplysninger om, hvordan barnets eller den unges trivsel og udvikling fremover i det væsentlige vil kunne varetages af forældremyndighedsindehaveren, f.eks. med bevilling af støtteforanstaltninger mv.

Hvis barnet eller den unge modtager en skriftlig afgørelse om hjemgivelse med disse oplysninger, vil det give barnet eller den unge den bedste mulighed for at forstå afgørelsens konsekvenser og det bedste grundlag for f.eks. at drøfte sagen med sit netværk og rådgivere, herunder også for at vurdere, om han eller hun bør udnytte sin klageret, jf. servicelovens § 167, stk. 1, nr. 3 (se pkt. 2.1 ovenfor).

5.1.2. Begrundelse

Efter forvaltningslovens § 22 skal en afgørelse, der meddeles skriftligt, være ledsaget af en begrundelse, medmindre afgørelsen giver den pågældende part fuldt ud medhold.

Den, der har fået en afgørelse meddelt mundtligt, kan forlange at få en skriftlig begrundelse for afgørelsen, medmindre afgørelsen fuldt ud giver den pågældende part medhold, jf. forvaltningslovens § 23, stk. 1.

Efter forvaltningslovens § 24, stk. 1 og 2, skal begrundelsen indeholde en henvisning til de retsregler, som afgørelsen er truffet efter, en kort redegørelse vedrørende sagens faktiske omstændigheder, som er tillagt væsentlig betydning for afgørelsen, og – ved skønsmæssige afgørelser – en angivelse af de hovedhensyn, der har været bestemmende for skønsudøvelsen.

Kravet om begrundelse giver en øget garanti for, at afgørelsen er rigtig, og at grundlaget for afgørelsen er sagligt og fyldestgørende.

Begrundelsen skal fremtræde som en forklaring på, hvorfor afgørelsen har fået det indhold, den har. Begrundelsen kan desuden hjælpe borgeren til bedre at forstå afgørelsen og give grundlag for at tage stilling til, om afgørelsen skal påklages.

Jeg henviser til overblik #10 om begrundelse i Myndighedsguiden på www.ombudsmanden.dk.

5.1.3. Klagevejledning

Efter forvaltningslovens § 25 skal skriftlige afgørelser, der ikke giver borgeren fuldt ud medhold, og som kan påklages til anden forvaltningsmyndighed, være ledsaget af en vejledning om klageadgang med angivelse af klageinstans og oplysning om fremgangsmåden ved indgivelse af klage, herunder om eventuel tidsfrist.

Pligten til at give klagevejledning efter § 25 gælder kun afgørelser, der meddeles skriftligt. Imidlertid medfører den almindelige vejledningspligt efter forvaltningslovens § 7 og principperne om god forvaltningsskik, at myndigheden efter omstændighederne også bør give klagevejledning, når en forvaltningsafgørelse meddeles mundtligt. Jeg henviser til Niels Fenger, Forvaltningsloven med kommentarer (2013), s. 664.

Jeg henviser endvidere til overblik #5 om vejledning (særligt pkt. 6 om klagevejledning) i Myndighedsguiden på www.ombudsmanden.dk.

5.1.4. Mine bemærkninger om begrundelse og klagevejledning i sager om hjemgivelse

Inden et anbragt barn eller en anbragt ung hjemgives, skal kommunen som nævnt have truffet en afgørelse om hjemgivelse og om hjemgivelsesperiodens længde, og afgørelsen skal meddeles til forældremyndighedsindehaveren og til barnet eller den unge, der er fyldt 12 år.

Forældremyndighedsindehaveren og barnet eller den unge, der er fyldt 12 år, kan indbringe kommunens afgørelse om hjemgivelse og hjemgivelsesperiode for Ankestyrelsen. Jeg henviser til pkt. 2.1 ovenfor.

Som det fremgår af pkt. 5.1.1 ovenfor, er det min opfattelse, at spørgsmålet om hjemgivelse er af så stor betydning for barnets eller den unges tilværelse og muligheder, at det er bedst stemmende med god forvaltningsskik, at barnet eller den unge, der er over 12 år, modtager en skriftlig afgørelse, eller at afgørelsen meget hurtigt efter bekræftes skriftligt over for barnet eller den unge.

En afgørelse, der meddeles skriftligt, skal indeholde en begrundelse og en klagevejledning, medmindre afgørelsen giver den pågældende borger fuldt ud medhold, jf. pkt. 5.1.2 og 5.1.3 ovenfor.

I tilfælde, hvor et anbragt barn eller en anbragt ung giver udtryk for et ønske om hjemgivelse, mener jeg, at der er grund til at være meget tilbageholdende med at konkludere, at en afgørelse om hjemgivelse giver barnet eller den unge fuldt ud medhold.

Ud over barnets eller den unges alder og modenhed bør et ønske om hjemgivelse efter min opfattelse også vurderes i lyset af, at barnet eller den unge kan befinde sig i en loyalitetskonflikt mellem forholdet til forældrene og et eventuelt ønske hos den pågældende selv om fortsat anbringelse. Dertil kommer, at barnet eller den unge kan have meget vanskeligt ved umiddelbart at overskue konsekvensen af en afgørelse om hjemgivelse, herunder at have overblik over eventuelle alternativer til hjemgivelse eller over den støtte og de initiativer, som en hjemgivelse kan eller bør være forbundet med.

Hvis barnet eller den unge modtager en skriftlig, begrundet afgørelse om hjemgivelse sammen med en klagevejledning, vil det give barnet eller den unge den bedste mulighed for at forstå afgørelsens konsekvenser og det bedste grundlag for f.eks. at drøfte sagen med sit netværk og rådgivere, herunder også for at vurdere, om han eller hun bør udnytte sin klageret (jf. også pkt. 5.1.1 ovenfor).

På den baggrund er det som nævnt min opfattelse, at det vil været bedst stemmende med god forvaltningsskik, at afgørelsen meddeles skriftligt til barnet eller den unge over 12 år (ud over til forældremyndighedsindehaveren) – eller meget hurtigt efter bekræftes skriftligt over for barnet eller den unge.

Det følger heraf, at afgørelsen i overensstemmelse med forvaltningslovens §§ 22-25 skal ledsages af en begrundelse og en klagevejledning.

5.2. Afgørelsernes meddelelse, begrundelse og klagevejledning i de konkrete sager

A, D og B var alle fyldt 12 år, da Randers Kommune traf afgørelserne om hjemgivelse. De havde derfor ret til at klage over kommunens afgørelse til Ankestyrelsen, jf. servicelovens § 167, stk. 1, nr. 3.

I mit brev til Randers Kommune af 12. marts 2018 oplyste jeg, at det ikke stod mig klart, om og i givet fald hvorledes kommunen havde meddelt afgørelserne til de 3 unge. Jeg bad kommunen om at redegøre nærmere herfor samt oplyse, om de unge efter kommunens opfattelse burde have fået afgørelserne meddelt skriftligt, hvis det ikke var sket.

Jeg bad endvidere om at få oplyst, om kommunen vejledte de unge om deres klagemuligheder.

5.2.1. Barnet A

5.2.1.1. Randers Kommune har sendt mig kopi af kommunens afgørelse af 26. januar 2017 om ophør af foranstaltning (anbringelse) og hjemgivelse af **A** fra den 10. januar 2017. Afgørelsen er stilet til A's forældre.

Kommunen har i sin udtalelse til mig af 13. april 2018 anført, at "A og dennes forældre modtog den 26. januar 2017 skriftlig meddelelse om ophør af anbringelse".

I udtalelsen har kommunen endvidere anført, at "A er ikke meddelt afgørelse om hjemgivelse skriftligt forud for hjemgivelsen".

Kommunen har henvist til, at afgørelsen ikke blev meddelt A skriftligt forud for hjemgivelsen, idet hjemgivelsen skete, som følge af bl.a. at formålet med anbringelsen var opnået.

Kommunen har ikke – som svar på min høring af 12. marts 2018 – oplyst, om afgørelsen blev meddelt A mundtligt forud for hjemgivelsen. Det fremgår heller ikke i øvrigt af de modtagne akter, at afgørelsen skulle være blevet meddelt ham mundtligt. På den baggrund må jeg lægge til grund, at det ikke er sket.

Som nævnt under pkt. 2.1 følger det af servicelovens § 68, stk. 1 og 2, at en anbringelse bl.a. skal ophøre, når formålet med anbringelsen er nået, og at et

anbragt barn eller en anbragt ung først kan hjemgives, efter at kommunen har truffet afgørelse om hjemgivelse og om hjemgivelsesperiodens længde.

Kommunen må således – også i tilfælde, hvor kommunen mener, at anbringelsens formål er nået – træffe en afgørelse om ophør af foranstaltningen og eventuel hjemgivelse. Af denne afgørelse skal det bl.a. fremgå, på hvilket grundlag kommunen mener, at anbringelsens formål er nået, ligesom det bør fremgå, hvilke eventuelle støtteforanstaltninger der vil blive iværksat i forbindelse med en hjemgivelse. Jeg henviser til pkt. 2.1 og pkt. 5.1.4 ovenfor.

Afgørelsen om hjemgivelse skal også meddeles til barnet eller den unge over 12 år og ikke kun til forældremyndighedsindehaveren, som det er sket i A's sag. Det skyldes, at barnet eller den unge over 12 år er berettiget til at klage til Ankestyrelsen over afgørelsen, jf. pkt. 2.1 ovenfor.

Jeg mener, at kommunen burde have sikret sig, at afgørelsen om hjemgivelse blev meddelt til A forud for hjemgivelsen. Jeg mener endvidere, at afgørelsen burde have været meddelt ham skriftligt med en begrundelse og klagevejledning, (jf. pkt. 5.1.1 og 5.1.4 ovenfor).

5.2.1.2. Som nævnt ovenfor under pkt. 5.2.1.1 har Randers Kommune sendt mig en afgørelse af 26. januar 2017 om ophør af foranstaltning (anbringelse) og hjemgivelse af A fra den 10. januar 2017, som er stilet til A's forældre.

Det fremgår ikke af afgørelsen, hvad begrundelsen for anbringelsens ophør og hjemgivelsen var. I afgørelsen er der alene henvist til, at opholdsstedet frem til den 10. juni 2017 ville levere ydelser i hjemmet i form af "MST Familiebehandling" og "Mentorordning". Herudover er følgende anført: "Der henvises til handleplan".

Som det fremgår af pkt. 3.2.4 ovenfor, blev A's handleplan ifølge kommunens udtalelse til mig revideret den 5. september 2016, dog ikke med fokus på en kommende hjemgivelse. Handleplanen blev endvidere revideret den 28. februar 2017, men på dette tidspunkt var hjemgivelsen sket og afgørelsen herom truffet. Henvisningen til handleplanen i afgørelsen af 26. januar 2017 kan således ikke udgøre en tilstrækkelig begrundelse for hjemgivelsen.

På den baggrund er det min opfattelse, at kommunens afgørelse af 26. januar 2017 stilet til A's forældre ikke indeholdt en tilstrækkelig begrundelse for, at A skulle hjemgives.

5.2.2. *Barnet B*

Randers Kommune har i udtalelsen af 13. april 2018 oplyst, at det ikke fremgår af B's sag, at hun blev meddelt afgørelsen om hjemgivelse. Hjemgivelsen fandt ifølge kommunen sted den 23. januar 2017.

Endvidere har kommunen oplyst, at hendes daværende sagsbehandler ikke længere arbejder i kommunen, og at det derfor ikke er muligt at få afklaret, om hun blev orienteret om afgørelsen og om sin ret til at klage.

På baggrund af kommunens oplysninger om, at det ikke fremgår af B's sag, at hun blev meddelt afgørelsen om hjemgivelse, må jeg lægge til grund, at det ikke er sket.

Kommunen har herudover anført, at det vurderes, at B burde have fået afgørelsen om hjemgivelse skriftligt, og at denne skulle have indeholdt en begrundelse og klagevejledning. Kommunen har bl.a. henvist til, at det er uklart, om hun blev orienteret om kommunens vurdering af støttebehov og om den støtte, som kommunen mente, der skulle iværksættes.

Jeg er enig med kommunen i, at kommunen burde have sikret sig, at den trufne afgørelse blev meddelt til B. Jeg mener endvidere – ligesom kommunen – at afgørelsen burde have været meddelt hende skriftligt med en begrundelse og klagevejledning (jf. pkt. 5.1.1 og 5.1.4 ovenfor).

Jeg bemærker, at jeg ikke har modtaget oplysninger om, hvorvidt afgørelsen om hjemgivelse blev meddelt B's mor. Jeg har derfor ikke forholdt mig til indholdet af en sådan eventuel afgørelse.

5.2.3. *Barnet D*

5.2.3.1. Randers Kommune har i sin udtalelse af 13. april 2018 oplyst, at der i D's sag blev truffet afgørelse den 12. januar 2017 om hjemgivelse fra den 31. januar 2017. Endvidere har kommunen oplyst, at der allerede i sommeren 2016 blev truffet afgørelse om hjemgivelse, men at det blev besluttet at udsætte hjemgivelsen, således at der kunne igangsættes relevant støtte i hjemgivelsesperioden.

Kommunen har ikke – som svar på min høring af 12. marts 2018 – oplyst, hvorvidt D fik meddelt afgørelsen om hjemgivelse og blev vejledt om sine klagemuligheder.

På den baggrund, og da det i øvrigt ikke ses at fremgå af de modtagne akter, må jeg lægge til grund, at det ikke er sket.

Det er min opfattelse, at kommunen burde have sikret sig, at afgørelsen blev meddelt til D. Jeg mener endvidere, at afgørelsen burde have været meddelt hende skriftligt med en begrundelse og klagevejledning (jf. pkt. 5.1.1 og 5.1.4 ovenfor).

5.2.3.2. Blandt de akter, som jeg har modtaget, foreligger der en afgørelse af 14. december 2016 om hjemgivelse stilet til D's forældre. Jeg går ud fra, at det er denne afgørelse, som ifølge kommunen blev udsat, jf. pkt. 5.2.3.1 ovenfor.

Det fremgår af afgørelsen, at den blev truffet med tilbagevirkende kraft, og at hjemgivelsesperioden var fra den 25. maj til den 31. oktober 2016.

Jeg bemærker hertil, at der efter servicelovens § 68, stk. 2, jf. pkt. 2.1 ovenfor, først kan ske hjemgivelse af et barn eller en ung, når kommunen har truffet afgørelse om hjemgivelse. En afgørelse kan således ikke træffes med tilbagevirkende kraft.

Da afgørelsen om hjemgivelse ifølge kommunen ikke blev iværksat (blev udsat), har jeg imidlertid på dette grundlag besluttet, at jeg ikke foretager mig noget i den anledning.

5.2.3.3. Blandt akterne er endvidere den afgørelse om hjemgivelse af 12. januar 2017, som er omtalt i kommunens udtalelse. Afgørelsen er stilet til D's forældre (og netværksplejeforældre).

Det fremgår af afgørelsen, at D (og hendes søster) ville blive hjemgivet med virkning fra den 31. januar 2017. Herudover fremgår der alene følgende af afgørelsen:

"I har oplyst, at der gennem en længere periode [har] været arbejdet med at børnene skulle mere hjem til forældrene. Reelt er børnene på nuværende tidspunkt mere hjemme end i deres netværksanbringelse. Dette betragtes som en hjemgivelsesperiode, jf. servicelovens § 68, stk. 2."

Kommunens afgørelse af 12. januar 2017 til D's forældre indeholdt således ikke en egentlig begrundelse for, hvorfor anbringelsen skulle ophøre.

5.2.4. *Opsummering*

På baggrund af det anførte ovenfor må jeg konkludere, at kommunen i ingen af de 3 sager, hvor børnene og de unge var over 12 år, ses at have meddelt afgørelsen om hjemgivelse til børnene og de unge.

Det er desuden min opfattelse, at afgørelsen burde have været meddelt børnene og de unge skriftligt med en begrundelse og klagevejledning.

Herudover er det min opfattelse, at kommunen i 2 afgørelser om hjemgivelse ikke har begrundet afgørelserne tilstrækkeligt over for børnenes og de unges forældre.

6. Orientering af børn og unge-udvalget

6.1. Retsgrundlaget

Hvis en kommune træffer afgørelse om hjemgivelse af et barn eller en ung, der er anbragt uden samtykke fra forældremyndighedsindehaveren (service-lovens § 58), skal kommunen umiddelbart orientere børn og unge-udvalget herom. Det er fastsat i servicelovens § 68, stk. 6, 1. pkt.

I pkt. 610 i vejledning nr. 9007 af 7. januar 2014 om særlig støtte til børn og unge og deres familier anføres bl.a. følgende om baggrunden for kravet om, at børn og unge-udvalget skal orienteres:

”Det [kravet om orientering af børn og unge-udvalget] gælder uanset, om baggrunden er en begæring om hjemgivelse fra forældremyndighedsindehaveren og den unge, der er fyldt 15 år, eller om baggrunden er, at kommunalbestyrelsen selv har taget initiativ til hjemgivelsen.

På den måde får børn og unge-udvalget indblik i kommunalbestyrelsens praksis i sager om hjemgivelse og får dermed mulighed for at reagere, hvis der opstår tvivl om, hvorvidt kommunalbestyrelsens afgørelser om hjemgivelse er i overensstemmelse med loven. Børn og unge-udvalget kan ikke selv gribe ind i de enkelte afgørelser, som kommunalbestyrelsen træffer, men udvalget eller enkelte medlemmer af udvalget kan underrette Ankestyrelsen. Ankestyrelsen træffer ikke afgørelse om hjemgivelse, men vil have mulighed for at tage sagen op af egen drift og evt. pålægge kommunalbestyrelsen at opretholde anbringelsen, jf. punkt 752.”

6.2. I mit brev af 12. marts 2018 bad jeg Randers Kommune om at oplyse, om børn og unge-udvalget blev orienteret om hjemgivelserne af A og B, der begge havde været anbragt uden forældremyndighedsindehaverens samtykke.

Det fremgår af kommunens udtalelse af 13. april 2018, at børn og unge-udvalget blev orienteret om hjemgivelsen af B.

Vedrørende orientering af udvalget i forbindelse med hjemgivelsen af A har kommunen anført følgende:

”Beslutning om anbringelse blev truffet af Ankestyrelsen, hvorfor det er Randers Kommunes opfattelse, at orientering om hjemgivelse burde være sket til Ankestyrelsen.

Den daværende teamleder blev opfordret til at orientere Ankestyrelsen om hjemgivelsen. Det fremgår ikke, at det reelt er sket, hvorfor det lægges til grund at Ankestyrelsen og børn og unge-udvalget ikke er orienteret.”

Ifølge det oplyste kan Randers Kommune ikke dokumentere, at kommunen orienterede børn og unge-udvalget om hjemgivelsen i overensstemmelse med servicelovens § 68, stk. 6, 1. pkt. Jeg må derfor – ligesom kommunen – lægge til grund, at det ikke er sket.

7. Afsluttende bemærkninger

På baggrund af min gennemgang af de tilsendte akter fra de 4 udvalgte sager om hjemgivelse og kommunens udtalelser er det min opfattelse, at kommunens sagsbehandling samlet set har været meget kritisabel.

Anbragte børn og unge er ofte sårbare. Ofte har de ikke den samme støtte fra forældre og familie som andre børn og unge. De kan have interesser, der strider imod forældrenes, og de kan befinde sig i en loyalitetskonflikt.

Derfor er det meget vigtigt, at myndighederne behandler deres sager i overensstemmelse med lovgivningen og sikrer, at de tillægges de særlige rettigheder, der følger heraf.

Det gælder bl.a. retten til at få en revideret handleplan inden hjemgivelse, retten til at blive inddraget ved børnesamtaler og retten til (når de er over 12 år) at få meddelt en afgørelse om hjemgivelse, der efter min opfattelse bør være skriftlig – eller meget hurtigt efter bekræftes skriftligt over for barnet eller den unge – og i overensstemmelse med forvaltningslovens §§ 22-25 ledsaget af en begrundelse og en klagevejledning.

Jeg har gjort Randers Kommune bekendt med min opfattelse.

På baggrund af sagens karakter har jeg fundet anledning til at orientere kommunalbestyrelsen i Randers Kommune om resultatet af min undersøgelse.

Da de spørgsmål, som sagen vedrører, kan være generelt relevante i sager om hjemgivelse, har jeg endvidere valgt at orientere Ankestyrelsen og KL om min redegørelse.

Overordnet set giver min gennemgang af sagerne anledning til generel bekymring i forhold til Randers Kommunes behandling af sager om hjemgivelse.

Jeg har derfor samtidig hermed bedt Randers Kommune om – inden 6 uger fra datoen for dette brev – at underrette mig om, hvorledes kommunen fremover vil sikre sig, at hjemgivelsessager bliver behandlet i overensstemmelse med lovgivningen og det, som jeg har anført i min redegørelse.

1. Randers Kommune (byrådet) oplyste efterfølgende til ombudsmanden, at kommunen så med stor alvor på ombudsmandens kritik og straks efter modtagelsen af redegørelsen havde udarbejdet en skriftlig procedure for hjemgivelser.

Randers Kommune oplyste endvidere, at sagsbehandlingssystemet ved årsskiftet ville blive afløst af et nyt, som registrerede på en mere overskuelig og gennemsigtig måde, således at risikoen for registreringsfejl ville blive mindre.

Randers Kommune oplyste også, at den havde besluttet en række ændringer af sagsbehandlingen, som ligeledes ville sikre et bedre overblik i registreringen af sagsbehandlingsskridt.

Desuden havde Randers Kommune aftalt et læringsbesøg af Ankestyrelsen, hvor anbringelsesteamet, afdelingsledelsen og øvrige relevante medarbejdere ville blive undervist i sagsbehandlingen omkring hjemgivelser.

Endelig oplyste Randers Kommune, at der var blevet udarbejdet en redegørelse for de socialfaglige aspekter i de 4 sager, som pegede på, at det materielle indhold i sagerne var absolut tilfredsstillende.

Randers Kommune fremhævede, at der i sagerne løbende havde været talt med de anbragte, at der havde været relevant opfølgning, og at parterne var inddraget passende i sagsbehandlingen. Kommunen oplyste i den forbindelse, at ombudsmanden ikke havde fået alle sagsakter i de 4 sager, men kun det materiale, der løbende var efterspurgt.

Afslutningsvis tilkendegav Randers Kommune, at der løbende ville blive arbejdet på at optimere og udvikle kommunens interne arbejdsgange og procedurer, så kommunen kunne komme helt i mål med også at overholde den formelle del af lovgivningen.

2. Ombudsmanden noterede sig, at Randers Kommune havde set med stor alvor på ombudsmandens kritik og straks efter redegørelsen havde iværksat en række initiativer.

Ombudsmanden bemærkede, at han ikke herved havde taget stilling til den skriftlige procedure for hjemgivelser, som kommunen havde vedlagt.

Endvidere noterede ombudsmanden sig kommunens oplysninger om, at der løbende ville blive arbejdet på at optimere og udvikle kommunens interne arbejdsgange og procedurer.

Ombudsmanden noterede sig også, at Randers Kommune efter ombudsmandens redegørelse selv havde undersøgt de socialfaglige aspekter i de 4 sager, og at redegørelsen pegede på, at det materielle indhold havde været tilfredsstillende.

For så vidt angik Randers Kommunes bemærkning om, at ombudsmanden kun havde fået det materiale, der løbende var blevet efterspurgt, fandt ombudsmanden anledning til at bemærke, at han indledningsvis, den 29. juni 2017, havde bedt om at få "hjemgivelsessagerne" for de 4 børn/unge samt anbringelsesafgørelserne.

Ombudsmanden oplyste, at han ved den efterfølgende gennemgang af det materiale, som han havde modtaget fra Randers Kommune, havde måttet konstatere, at der umiddelbart manglede oplysninger i hjemgivelsessagerne.

Derfor havde ombudsmanden konkret efterspurgt yderligere materiale og oplysninger i breve af henholdsvis 17. oktober 2017 og 12. marts 2018. Ombudsmanden oplyste, at han i det sidstnævnte brev til Randers Kommune havde redegjort for de mange tvivlsspørgsmål, som han – efter sin gennemgang af det tilsendte materiale – havde i forhold til bl.a. revision af handleplaner, afholdelse af børnesamtaler samt meddelelse af og begrundelse for afgørelserne. Ombudsmanden havde på den baggrund bedt om en supplerende udtalelse i sagen.

3. Ombudsmanden fandt på baggrund af de oplysninger, som han havde modtaget fra Randers Kommune, samlet set ikke, at der var grundlag for, at han foretog sig mere i sagen.

Ombudsmanden tilkendegav, at han i det hele kunne henholde sig til den alvorlige kritik, som han havde givet udtryk for i sagen.

Endelig oplyste ombudsmanden, at han over for tre kommunalbestyrelsesmedlemmer fra Randers Byråd – som havde afgivet en udtalelse til sagen som mindretal, og som havde opfordret ombudsmanden til at foretage sig

yderligere i sagen – havde tilkendegivet, at han også fremover ville være opmærksom på henvendelser om Randers Kommunes afgørelser og sagsbehandling på børne- og familieområdet.

Sagsfremstilling

I november 2016 modtog jeg henvendelser fra 3 medlemmer af Randers Byråd angående familieafdelingen i Randers Kommune, herunder kommunens "Handlingsplan for økonomisk stabilisering af Familieområdet 2.0".

Den 7. marts 2017 skrev jeg til de pågældende, at jeg havde besluttet ikke at gå nærmere ind i selve handlingsplanen. Jeg lagde vægt på, at det fremgik af pkt. 4.0 i handlingsplanen, at "[d]e overordnede principper for at gennemføre ændringer i de enkelte sager er, at ændringerne sker inden for rammerne af lovgivningen på området og at de er fagligt forsvarlige at gennemføre (...)"

Jeg bad dog samtidig Randers Kommune om medio juni 2017 at sende mig en oversigt over sager, hvor kommunen i perioden fra 1. januar 2017 til 1. juni 2017 havde truffet afgørelse om hjemgivelse af anbragte børn og unge.

Den 16. juni 2017 sendte Randers Kommune mig en oversigt over sager, hvori kommunen i perioden havde truffet afgørelser om hjemgivelse. Kommunen skrev bl.a. følgende:

"Vi kan oplyse, at der i pågældende periode er truffet afgørelse om hjemgivelse i 12 sager. Disse sager fordeler sig på:

- 6 anbringelser på institution/opholdssted
- 4 anbringelser i netværkspleje og
- 2 anbringelser i plejefamilier.

Af de 12 sager var 2 gennemført tvangsmæssigt.

Alle hjemgivelserne er begrundet i barnets forhold og formålet med anbringelsen, og derfor ikke i honoreringsmodellen eller andre økonomiske hensyn."

I forlængelse af oplysningerne i kommunens brev af 16. juni 2017 bad jeg den 29. juni 2017 kommunen om at sende mig anbringelsesafgørelserne og hjemgivelsessagerne for 4 af de hjemgivne børn og unge til gennemsyn. Jeg oplyste samtidig, at sagerne var udtaget som stikprøver.

Af den medsendte oversigt fremgik bl.a. følgende oplysninger om de 4 udvalgte sager:

Hjemgivel- sessager							
Navn	Anbringel- sessted	Frivillig (X)	Tvang (X)	Dato for anbrin- gelse	Dato for evt. anmodning om hjemgi- velse	Dato for hjem- givelse	Hjemgivel- sesperiode
A	Opholds- sted/ institution		X	11.02.2016		10.01.2017	10.01.– 10.06.2017 m/støtte
C	Pleje- familie	X		22.12.2011	21.02.2017	01.06.2017	Op til 6 måneder
B	Opholds- sted/ institution		X	13.02.2015		01.03.2017	Ingen
D	Netværks- pleje- familie	X		07.09.2015		31.01.2017	Op til 6 måneder

Jeg modtog akterne den 28. august 2017 sammen med et notat vedrørende sagerne.

Den 17. oktober 2017 bad jeg Randers Kommune om yderligere oplysninger. Jeg bad bl.a. om at få tilsendt de reviderede handleplaner for de 4 hjemgivne børn og unge, som blev udarbejdet forud for hjemgivelsen, jf. § 68, stk. 11, i lov om social service.

Jeg modtog kommunens akter den 6. december 2017 sammen med et notat om indholdet af de supplerende akter.

Efter en gennemgang af de tilsendte akter og notaterne bad jeg den 12. marts 2018 Randers Kommune om en udtalelse. Jeg skrev bl.a. følgende:

”2. Reviderede handleplaner

Forud for hjemgivelse af et anbragt barn eller ung skal kommunen revidere barnets handleplan og angive den videre indsats i forbindelse med hjemgivelsen. Det er fastsat i § 68, stk. 11, i lov om social service (nu lovbekendtgørelse nr. 102 af 29. januar 2018).

I mit brev af 17. oktober 2017 bad jeg om at få tilsendt de reviderede handleplaner, som blev udarbejdet forud for hjemgivelsen af de 4 børn og unge.

Ifølge kommunens oplysninger blev D hjemgivet den 31. januar 2017. Den handleplan, kommunen har sendt for D, er dateret den 29. september 2015. Den er ikke underskrevet.

Ifølge kommunens oplysninger blev C hjemgivet den 1. juni 2017. Den handleplan, kommunen har sendt for C, er dateret 26. juni 2017. Den er ikke underskrevet.

Ifølge kommunens oplysninger blev A hjemgivet den 10. januar 2017. Den handleplan, kommunen har sendt for A, er dateret den 25. maj 2017. Den er ikke underskrevet.

Jeg forstår Randers Kommunes notat af 5. december 2017 således, at der ikke forelå en opdateret og dermed heller ikke revideret handleplan, forud for at B blev hjemgivet den 1. marts 2017. Den indsendte handleplan er dateret den 17. juli 2017.

Efter min gennemgang af det tilsendte materiale er jeg stadig i tvivl om, hvorvidt kommunen *forud for* hjemgivelsen af D, C og A reviderede deres handleplaner.

Jeg beder derfor kommunen om at oplyse, om handleplanerne forud for hjemgivelsen blev revideret. I bekræftende fald beder jeg om at få oplyst, hvornår handleplanerne blev revideret.

Hvis handleplanerne ikke blev revideret forud for hjemgivelsen (herunder B's handleplan), beder jeg om kommunens bemærkninger hertil i lyset af bestemmelsen i servicelovens § 68, stk. 11.

3. Børnesamtale

Jeg beder desuden om at få oplyst, om kommunen *inden* afgørelserne om hjemgivelse har afholdt børnesamtaler med børnene/de unge (servicelovens § 48).

Jeg beder om at få tilsendt kommunens notater om disse samtaler, hvis der foreligger sådanne ud over det materiale, som jeg allerede har modtaget.

Hvis kommunen ikke har afholdt børnesamtaler, beder jeg om kommunens bemærkninger hertil.

4. Meddelelse af afgørelse om hjemgivelse og klagevejledning

A, D og B var fyldt 12 år, da kommunen traf afgørelse om hjemgivelse.

Det står mig ikke klart, om og i givet fald hvorledes kommunen har meddelt afgørelserne om hjemgivelse til børnene/de unge. Jeg beder kommunen om at redegøre nærmere herfor samt oplyse, om børnene/de unge efter kommunens opfattelse burde have fået afgørelserne meddelt skriftligt, hvis det ikke er sket.

Jeg beder endvidere om at få oplyst, om kommunen vejledte de unge om deres klagemuligheder (servicelovens § 167, stk. 1, nr. 3). Hvis de unge ikke blev vejledt om deres klagemuligheder, beder jeg om kommunens bemærkninger hertil.

5. Barnet D

Begrundelsen for afgørelsen om hjemgivelse af D fremgår ikke af det tilsendte materiale. Jeg beder derfor om at få oplyst begrundelsen for hjemgivelsen.

Så vidt jeg kan forstå, var det på tidspunktet for hjemgivelsen uafklaret, hvilken hjælp kommunen kunne tilbyde familien fra 1. januar 2017 og efter hjemgivelsen den 31. januar 2017. Jeg beder om at få oplyst, hvilken hjælp og støtte der blev iværksat, og hvornår den blev iværksat.

Endelig beder jeg om at få oplyst, om Ankestyrelsen har behandlet sagen efter hjemgivelsen.

6. Barnet B

På baggrund af det tilsendte materiale forstår jeg, at B blev anbragt uden for hjemmet i januar 2014 (...). Senest blev der truffet afgørelse om fortsat tvangsanbringelse af B frem til den 27. marts 2017, men den 23. januar 2017 (hvor B var (...) år) traf kommunen afgørelse om hjemgivelse med henvisning til 'så stor en pige og manglende motivation'.

På baggrund af en anonym underretning pålagde Ankestyrelsen (efter servicelovens § 65) den 30. oktober 2017 Randers Kommune straks at gennemføre en række foranstaltninger, der skulle hjælpe og støtte B, herunder bl.a. psykologbehandling, fast kontaktperson, pædagogisk støtte til hendes mor og familiebehandling i hjemmet.

Så vidt jeg kan forstå, blev B således hjemgivet, uden at kommunen iværksatte hjælp og støtte.

Jeg beder kommunen om at oplyse, om dette er korrekt forstået, og i bekræftende fald redegøre for de overvejelser og den vurdering af hendes

behov for hjælp og støtte, der blev foretaget i den forbindelse. Jeg beder også kommunen om at redegøre for, om det blev overvejet – herunder drøftet med B – om hun kunne motiveres til anbringelse på en anden institution.

Jeg beder endvidere om at få oplyst, om børn og unge-udvalget blev orienteret om hjemgivelsen (servicelovens § 68, stk. 6).

...

Jeg beder herudover om at få oplyst, om kommunen har efterkommet Ankestyrelsens afgørelse af 30. oktober 2017 om straks at iværksætte de ovennævnte foranstaltninger, og i bekræftende fald om de har haft en effekt. Jeg henviser til kommunens notat af 2. november 2017, hvoraf det fremgår, at B ikke ønskede at bo hjemme, og at kommunen over for hende og moren oplyste, at hvis indsatserne, som Ankestyrelsen havde pålagt kommunen, ikke fremmede B's trivsel, ville det blive vurderet, om der var grundlag for en anbringelse uden for hjemmet.

Jeg beder i øvrigt om at få oplyst, om Ankestyrelsen har behandlet sagen efter afgørelsen af 30. oktober 2017.

7. Barnet C

I mit brev af 17. oktober 2017 skrev jeg bl.a. følgende:

'I det resume af de fire sager, som kommunen sendte den 28. august 2017, omtales, at B's og C's sager var under behandling i Ankestyrelsen. Hvis sagerne nu er afsluttet i Ankestyrelsen, beder jeg om også at modtage kopi af Ankestyrelsens afgørelser.'

Randers Kommune ses ikke at have sendt mig kopi af Ankestyrelsens afgørelse i sagen om C. Jeg har imidlertid fået oplyst fra Ankestyrelsen, at Ankestyrelsen den 6. juli 2017 pålagde kommunen inden 4 måneder at supplere den børnefaglige undersøgelse både med en forældrekompetenceundersøgelse og med en udredning af C's psykiske udfordringer.

Af kommunens notat af 5. december 2017 fremgår det, at forældrekompetenceundersøgelsen er udskudt til primo 2018, fordi der 'aktuelt sker (...) meget i C's mors liv'. Jeg beder om at få oplyst, hvad udskydelsen af undersøgelsen konkret skyldtes.

Jeg beder også om at få oplyst status i sagen, herunder for forældrekompetenceundersøgelsen og udredningen af C.

8. Barnet A

I sin afgørelse af 4. februar 2016 fastslog Ankestyrelsen, at A skulle være anbragt uden for hjemmet, indtil han blev 18 år den (...).

Det fremgår af det indsendte materiale, at anbringelsesstedet imidlertid i slutningen af 2016 anbefalede en udslusning af A, hvorefter han blev hjemgivet den 10. januar 2017.

Jeg beder om at få oplyst, om børn og unge-udvalget blev orienteret om hjemgivelsen (servicelovens § 68, stk. 6), og ellers baggrunden for, at dette ikke er sket.

Jeg beder endelig om at få oplyst, om Ankestyrelsen har behandlet sagen efter hjemgivelsen.”

Den 13. april 2018 udtalte Randers Kommune bl.a. følgende:

”Underskrift på handleplaner

I Randers Kommune anvendes DUBU, hvilket betyder at sagsbehandlingen primært foregår elektronisk. Således vil der ikke længere fremgå fysiske underskrifter af fx handleplaner. De sendes til borgerens e-boks, hvorefter de betragtes som endelige og accepterede, når partshøringsfristen udløber. Såfremt der er kommentarer til partshøringen, vil kommentarerne fremgå af bemærkningerne til handleplanen.

Af denne årsag er de fremsendte handleplaner ikke fysisk skrevet under af de relevante parter.

Barnet D

Børnesamtale og revideret handleplan

Myndighedscentret (tidligere Familieafdeling) har modtaget sagen fra HOF (Helhedsorienteret indsats for udsatte familier) efter der var truffet beslutning om hjemgivelse.

Journalrapport for perioden 25. juni 2015 og frem til dags dato [vedlægges], således der kan gives overblik over sagens behandling i perioden. Såfremt der ønskes dokumenter fra sagen, kan disse søges frem, eller hele samlingen af dokumenter kan fremsendes.

Af D's sag fremgår at handleplanen er opdateret den 14. december 2016. Dog er indholdet af denne identisk med den allerede fremsendte fra september 2015. Kun rådgivers underskrift er ændret. Det er derfor sandsynligt at handleplanen blot er genereret på ny, uden reelt at være opdateret.

Det fremgår ikke af D's sag, at Randers Kommune inden afgørelsen om hjemgivelse har afholdt børnesamtale med D.

Begrundelse for afgørelse om hjemgivelse

Det fremgår af sagen at der den 12. januar 2017 er truffet afgørelse om hjemgivelse med virkning fra 31. januar 2017.

Det bemærkes at der allerede sommeren 2016 var truffet afgørelse om hjemgivelse, men da sagen overgik til Myndighedscentret ved årsskiftet 2016/2017, blev det besluttet at udsætte hjemgivelsen, således at der kunne igangsættes relevant støtte i hjemgivelsesperioden.

Baggrunden for beslutningen er at forældre og netværksplejefamilie har oplyst, at der gennem en længere periode har været arbejdet med at børnene skulle mere hjem til forældrene. Forældre og netværksplejefamilie har oplyst, at børnene reelt, på daværende tidspunkt var mere hjemme, end de er i deres netværksanbringelse.

Støtte i forbindelse med hjemgivelse

Fra 1. januar 2017 havde familien følgende støtte:

- Socialpædagogisk friplads til juniorklub bevilget 14. december 2016 for perioden 1. juli 2016 til 30. juni 2017.
- Netværksaflastning til D 10 døgn om måneden blev bevilget d. 12. januar 2017 med virkning fra 1. februar 2017 hvor hjemgivelsen trådte i kraft 31. januar 2017.
- Familiebehandling 4 timer om ugen bevilget d. 19. januar 2017 for perioden 1. januar 2017 til 28. februar 2017.

Ankestyrelsen har ikke behandlet sagen efter hjemgivelsen.

Barnet B

Reviderede handleplaner

I forbindelse med at B blev hjemgivet, er der udarbejdet en handleplan. Af sagen fremgår det, at handleplanen er færdiggjort pr. 1. marts 2017 (vedlagt). Handleplanen er, som tidligere oplyst, ikke udført forud for hjemgivelsen.

Handleplan af 1. marts 2017 var ikke korrekt genereret i DUBU, hvorfor handleplanen ikke tidligere er fremsendt til Ombudsmanden. Screenshot af handleplansfane vedlagt, hvoraf det fremgår at handleplanen er udført 1. marts.

Børnesamtale

Der er den 15. december 2016 afholdt børnesamtale med B i forbindelse med opfølgning på anbringelsen. B tilkendegiver i samtalen, at hun ikke trives på opholdsstedet X. Der henvises til journalnotat i DUBU af 15. december 2016 (vedlagt).

Det fremgår af sagen, at der i januar 2017 er afholdt møde med B og [hendes mor] med deltagelse af daværende rådgiver og teamleder. Mødet blev afholdt på baggrund af at B har forladt opholdsstedet X. B tilkendegiver ved mødet, at hun ikke ønsker at vende retur til X. Ved mødet har B's mor tilkendegivet, at hun ikke ønsker, at B kommer retur til X. Der henvises til journalnotat i DUBU af 1. januar 2017. Det bemærkes at der er usikkerhed om den reelle dato for mødet, men det formodes at være i forbindelse med rømningen den 10. januar. Journalnotatet er oprettet 1. marts 2017, men rådgiver har anført 1. januar som dato. Notatet er vedlagt.

Meddelelse af afgørelse om hjemgivelse og klagevejledning

Af B's sag fremgår det ikke, at B er blevet meddelt afgørelsen om hjemgivelse. Den rådgiver som var sagsbehandler i B's sag mens B var anbragt og da B blev hjemgivet, arbejder ikke længere i Randers Kommunes Myndighedscenter, hvorfor det ikke er muligt at få afklaret, om B i forbindelse med hjemgivelsen er blevet orienteret om afgørelsen. I forlængelse deraf er det ej heller muligt at afklare, om B i forbindelse med afgørelsen er blevet orienteret om retten til at klage.

Det vurderes, at B burde have fået afgørelsen om hjemgivelse skriftligt. Afgørelsen skulle have indeholdt en skriftlig begrundelse og klagevejledning.

B ønskede selv at blive hjemgivet, og jf. handleplanen af 1. marts 2017 skulle der iværksættes støtte med det formål at sikre B's mulighed for at gennemføre 9. klasse og derefter finde en relevant uddannelse. B skulle i forlængelse deraf støttes i sociale relationer med jævnaldrende og støttes i stabilt ungdomsliv. Det er uvist om B er orienteret om den omtalte støtte, hvorfor det vurderes at afgørelsen og oplysningerne skulle være meddelt til B skriftligt.

Uagtet at B selv ønskede at flytte hjem til sin mor, burde hun være vejledt i klagemuligheden, da det er utydeligt om B i forbindelse med afgørelsen om hjemgivelse er orienteret om vurderingen af støttebehov. Ligeledes fremgår det ikke af sagen, om B er enig i den støtte tidligere rådgiver har vurderet skulle iværksættes.

Orientering af børn og unge-udvalget

Rådgiver orienterede den 26. januar 2017 udvalget om hjemgivelsen, jf. SEL § 68, stk. 5. Orientering af udvalget er vedlagt.

Hjemgivelse i 2017

På baggrund af gentagne rømninger fra opholdsstedet samt manglende motivation fra både B og [hendes mor], besluttede centerleder (...) at B skulle hjemgives den 23. januar 2017. Dette med baggrund i at anbringelsens formål ikke kunne opnås gennem fortsat anbringelse.

I den forbindelse skete der en drøftelse af de tvangsmæssige muligheder for at opretholde anbringelsen. Disse overvejelser er ikke noteret på sagen. Det er nødvendigt at store børn/unge selv skal have en vis motivation for at være anbragt. Såfremt der ikke er motivation for og samarbejde om anbringelsen, skal det vurderes om anbringelsen i stedet skal ske på en lukket institution med beføjelser til at tilbageholde. Det vurderedes ikke at der var grundlag for anbringelse på en lukket institution i B's tilfælde.

Det fremgår ikke af journalen om det blev drøftet med B om hun skulle anbringes på et andet opholdssted. Det fremgår dog gentagne gange af journalen at B ønskede at komme hjem.

Boligforhold

...

Støtteforanstaltninger

Der er den 20. november 2017 iværksat mentorstøtte til B og familierettet indsats til [hendes mor] jf. § 52, stk. 3, nr. 3 og nr. 6 i Lov om social service.

Den 24. november 2017 er der iværksat psykologbistand til B jf. § 52, stk. 3, nr. 3 i Lov om social service.

Mentor og familierettet indsats er afsluttet den 23. februar 2018 grundet manglende samarbejde fra B og [hendes mor]. Indsatserne har dermed ikke haft den ønskede effekt, og formålet med at iværksætte indsatserne er ikke opfyldt.

Ankestyrelsen er orienteret om ovenstående. Der henvises til fremsendte orientering til Ankestyrelsen dateret 28. februar, sendt med sikker mail 1. marts 2018 (vedlagt).

Aktuel situation

...

Ankestyrelsen har ikke behandlet sagen siden afgørelsen af den 30. oktober 2017.

Barnet C

Børnesamtale og revideret handleplan

Det oplyses at handleplanen blev revideret 22. februar 2017 (vedlagt) i forbindelse med mors tilbagekaldelse af samtykke til anbringelse. Der er tidligere fremsendt handleplan som er opdateret efter den egentlige hjemgivelse.

Der er den 19. september 2016 afholdt børnesamtale, hvor C spørges til planen om at han skal hjem til sin mor. Notat fra samtalen er vedlagt i sin helhed. Af samtalen fremgår bl.a.:

'I forbindelse med at han bliver oplyst om, hvorfor jeg har samtalen med ham i dag, nemlig at hans biologiske mor, (...), ønsker ham hjem og bo, afføder det ikke umiddelbart en tilkendegivelse fra ham herom. Det er tydeligt at se på hans ansigt, at han har forstået indholdet af min oplysning, og til spørgsmålet om, hvad han ønsker, bliver der en lang pause, som jeg bevidst ikke bryder. Det registreres tydeligt, at han forholder sig til oplysningen og spørgsmålet. Han bliver fjern i blikket, og efter en stilstand, begynder han at tale om helt andre ting. Han beretter om forskellige dyr i Regnskoven. Han har klappet en tiger, og han har leget med en abe. Han har fodret mange forskellige dyr, og han lever sig/forskan- ser sig i en helt anden verden.

....

Det skønnes, at en børnesamtale med C ikke kan give et klart indtryk af, at det også er hans ønske at flytte hjem og bo ved den biologiske mor.

Resultatet af samtalen er nok ikke så overraskende, når der henses til C's alder sammenholdt med hans specifikke vanskeligheder.'

Ankestyrelsens behandling og fremadrettet plan

Randers Kommune skal beklage at Ankestyrelsens afgørelse ikke er fremsendt. Det beror på en fejltagelse.

Det er korrekt at det tidligere er meddelt at forældrekompetenceundersøgelsen er udskudt.

En forældrekompetenceundersøgelse kræver at der er samtykke og samarbejde. Det forudsætter derfor at undersøgelsens parter er aktive, motiverede og deltagende.

C's mor (...) ønskede undersøgelsens start udskudt. Således er der den 17. november 2017 noteret i C's journal:

...

Aktuel status på forældrekompetenceundersøgelsen er, at der den 20. februar 2018 har været afholdt opstartsmøde. Den forventes færdig ultimo maj 2018 hvorefter den børnefaglige undersøgelse vil blive udfærdiget.

Status på udredning på BUC er at familien er indkaldt til opstartsmøde 17. april 2018. Dette beror på ventetid hos BUC. Det vides endnu ikke hvornår BUC kan forventes at afslutte deres undersøgelse.

Barnet A

Børnesamtale og revideret handleplan

Det fremgår af DUBU, at handleplan er revideret 5. september 2016 og 28. februar 2017. Rådgiver oplyser at handleplanen ikke er revideret umiddelbart inden hjemgivelsen, sådan som den burde være.

Der har været samtaler med A i forbindelse med statusmøde den 5. december 2016 og afslutningsmøde den 16. januar 2017 (vedlagt). Samtalerne er ikke registreret som børnesamtaler, men blot som møde/samtale.

Meddelelse af hjemgivelse

A er ikke meddelt afgørelse om hjemgivelse skriftligt forud for hjemgivelsen, idet hjemgivelsen skete som følge af at A havde gennemført forløbs forskellige niveauer på institutionen Y. Formålet med anbringelsen var dermed opnået. Y havde ikke yderligere at tilbyde A.

A og dennes forældre modtog den 26. januar 2017 skriftlig meddelelse om ophør af anbringelse, samt oplysninger om fremtidige foranstaltninger (vedlagt).

Orientering af børn og unge-udvalg

Beslutning om anbringelse blev truffet af Ankestyrelsen, hvorfor det er Randers Kommunes opfattelse, at orientering om hjemgivelse burde være sket til Ankestyrelsen.

Den daværende teamleder blev opfordret til at orientere Ankestyrelsen om hjemgivelsen. Det fremgår ikke at det reelt er sket, hvorfor det lægges til grund at Ankestyrelsen og børn og unge-udvalget ikke er orienteret.

Aktuel status

A er i mellemtiden fyldt 18 år, og har ikke ønsket efterværn. Ved sagens afslutning oplyste A at det gik godt, og at han arbejdede fuld tid.

Ankestyrelsen har ikke behandlet sagen siden afgørelsen i 2016.”